

Az Útmutató 2013. évi februári igéje:

"Vigyázz tehát, hogy a benned levő világosság sötétséggé ne legyen!" (Lk 11,35)

Válaszd hát az életet!

Ha letakarom a kép alját, akkor nem látszik semmi különbség. Akkor a vázában álló tulipán épp ugyanolyan erősnek, szépnek és tavasz-hívogatónak tűnik, mint a gyökeres. A különbség azonban alapvető: az egyik növény él, a másik nem. Az egyiknek van gyökere, amellyel vizet és táplálékot vesz magához, a másiknak díszítőértéke van, az is csupán egy ideig.

Az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. Így hangzik a diagnózis a szárdiszi gyülekezetéről a Jelenések könyvében (Jel 3,1). Mert a látszat gyakran mást mutat, mint a valóság, és a látszat fenntartására ügyelünk. A mindig mosolygós, felkészült és sikeres üzletasszony a kulisszák mögött hol idegösszeomlással, hol depresszióval küszködik. A magának való, békés, visszahúzódó fiatalember lefojtott agressziója egyszer csak feléled, és magában is, másokban is kárt tesz. A megfelelési kényszer rabságában élő már régóta nem tudja, és nem is kérdezi meg magától, hogy

mit is szeretne, mi okoz számára igazán örömet. A levágott növények egy ideig még szárukon keresztül is képesek felvenni a vizet, de hiába a tápoldatozott környezet, a gyökerek hiánya előbb-utóbb pusztuláshoz vezet.

Hol vannak a gyökereim? Fel tudják-e venni a táplálékot? Megtartanak-e? Mi táplálja életemet? Mérgező vagy életető e az, amit magamhoz engedek? Hová helyezem a hangsúlyokat? A kifelé mutatott kép mennyiben egyezik a belsővel? Az önmagamról alkotott kép mennyire reális? Milyen célok és törekvések motiválnak? Mit tartok sikernek és eredménynek? A böjti időszak kérdései szembesítenek. Túlzsúfolt naptárral éppúgy mint sekélyes-semmittevő szórakozással el lehet hallgattatni a mélység kérdéseit. A halált és vegetálást életté hazudó taktikáknak nagy expanziója van. A vázában álló tulipán is szép és vonzó egy ideig.

A gyökeres életnek is vannak nehézségei. Hosszú időszakok, amikor a tulipánból semmi sem látszódik. Kártékony hatások, mikor életünket mérgező anyagokat veszünk magunkhoz, tudunk is róla és még sincs erőnk változtatni. Van, mikor érezzük a mélység erejét és jótékony hatását, de hiába várjuk, csak nem jön a szárba szökkenés és kivirágzás. A türelmünk és kitartásunk lesz kevés. Van, amikor vonzó a gyökértelenség. Szabadsággal csábít, arra mutat rá, hogy a gyökerek csak megkötnek, azt ígéri, hogy táplálékot sokfelől vehetek magamhoz. De ahogy a szervezetem is éhezik, ha nem kapja meg a szükséges ásványi anyagokat, hiába veszem magamhoz a sok-sok kalóriát, úgy a megfelelő lelki táplálék hiánya is élő halottá, lelki éhezővé tehet.

A Biblia Istennel kapcsolatban álló és Isten nélkül élő embereket ismer. Nem is tekinti életnek azt az életet, amely nincs kapcsolatban Istennel, hiszen Ő minden áldás és élet forrása. Ez a kapcsolat nagyon sokféle; benne van kétség, panasz, düh, hitetlenség és elfordulás éppúgy mint dicséret, hála, felismerés, bizonyosság. E kapcsolat alapja egyedül Isten hozzánk forduló szeretete, megszólító hívása. Ez a kapcsolat dinamikus, mindig változik. Vannak mélységei és magasságai, vannak megtartó pillanatai és nehéz időszakai, szünetei és visszatérései egyaránt.

Isten a pusztai vándorlás végén, az ígért földjének határán álló nép elé két utat állít (5Móz 28-30). Az átok útja Isten kihagyása az életből. Az Élet kihagyása az életből. Isten elhívása az áldás és élet útjára szól. Nincs távol tőlünk ez az út, ez a miénk, a „szánkban és szívünkben” van. Emberi küldetésünk betöltésére hív, a szeretetben való növekedésre, az Istenben való tájékozódásra és megérkezésre. A böjti idő mélységvágya lehetőség Isten melletti elköteleződésünk megerősítésére.

GYÜLEKEZETI ALKALMAK ÉS HÍREK

Istentiszteletek

- **Bécs, Auferstehungskirche - 1070 Wien, Lindengasse 44/a. kápolna**

2013. március 03.	11.00 óra	Böjti istentisztelet úrvacsoraosztással
2013. április 07.	11.00 óra	Istentisztelet
2013. május 05.	11.00 óra	Istentisztelet

- **Graz, Heilandskirche - 8010 Graz, Kaiser Josef-Platz 9.**

2013. március 03.	16.00 óra	Böjti istentisztelet úrvacsoraosztással
2013. április 07.	16.00 óra	Istentisztelet
2013. május 05.	16.00 óra	Istentisztelet

Istentiszteleteinket közös beszélgetés és szeretetvendégség követi.
Szeretettel hívjuk istentiszteleti közösségünkbe!

A **lelkézi hivatal** telefonszáma: ☎ +43 650 587 7712 E-mail: ✉ evang-ungarisch@aon.at
Home page: www.evangel-ungarisch.at Blog: ausztriai-magyar-evangelikusok.blogspot.com

Böjt 2013

Nem eszem húst, nem eszem édességet, minden nap elolvasok a Bibliából egy szakaszt és elmélkedem rajta, az autóm csak akkor használom, ha nagyon szükséges, nem iszom alkoholt, nem nézek TV-t, valamiről lemondok ebben az időben, valamit másképp teszek, mint amint eddig. A böjti időszakhoz sokféle megközelítéssel és konkrét elhatározással fordulhatunk. Az önkéntes lemondás a keresztény ember számára nem öncélú tapasztalat, de nem is egy bizonyos cél érdekében bevállalt áldozat. A böjt arról szól, hogy eddig megszokott életemen változtatok, és így új hangsúlyok és tapasztalatok is elérnek. Ézsaiás próféta a böjttel kapcsolatban rabságainkból való szabadulásról és Istenhez fordulásról ír (Ézs 58). A böjt nem elvenni akar, hanem az Istennel való találkozás idejét, lehetőségét, mélységét, örömét és gazdagágát adja.

Nyári tábor Magyarország határain túl élő tizenéveseknek

Ki mutat be téged Petőfi Sándornak?
Kivel beszélgethetsz tökéletes magyarsággal?
Kitől hallasz lelki ismeretekről hitelesen?
Mikor lépdelhatsz a magyar Parlament
báronyszőnyegén?

Gyere el válaszáidért a Titkos Otthonba!

A tábori programból

a magyar nyelv művészete, hagyományai
irodalmi, nyelvi foglalkozások; élményfeldolgozó beszélgetések
történelmi emlékhelyek, nevezetességek megtekintése
Budapest, Ópusztaszer-Szeged, Kecskemét
ismerkedés a népi kultúrával, táncház, skanzen
korlátlan strandolás, sportolási lehetőségek

Titkos Otthon Tábor
TISZAKÉCSKE, MAGYARORSZÁG
2013. AUGUSZTUS 3-10.

Izgalmas **kalandozás** a magyar kultúrában
határainkon kívüli, magyarul beszélő **tizenéveseknek!**

Elérhetőség: www.titikosotthon.hu
kapcsolat@titikosotthon.hu

A megbékélt sokszínűség negyven éve

1973 márciusában, 40 évvel ezelőtt a svájci Leuenberg-en került sor annak a dokumentumnak a megfogalmazására és aláírására, amelynek köszönhetően ma már a reformáció különböző felekezetei egymás templomában közösen úrvacsorát vehetnek és elismerik egymás felavatott lelkészeit.

Az egyházszakadás gyógyítása

Ma már hihetetlennek tűnik, de igaz: a reformáció korabeli hitbéli viták nemcsak a katolikus és az „új hit” képviselői között vezettek szakadáshoz. A reformátorok egymással is komoly vitákat folytattak, s a köztük lévő véleménykülönbségeket nem voltak képesek közös nevezőre hozni, hanem élesen elhatárolódtak egymástól – történetileg az 1529-ben Marburgi Vitában csúcsosodott ki a tanításbeli ellentét.

A Leuenbergi Konkordia tehát egy kb. 450 éves konfliktusra tudott konstruktív választ adni azzal, hogy megfogalmazta, miben változott az egyházak teológiai szemlélete a reformáció kora óta. Az irat a reformátorok egyházdefiníciójából indul ki, mely szerint az egyház ott van, ahol az evangéliumot tisztán hirdetik és a szentségeket helyesen szolgáltatják ki. Majd kifejti a közös alapot, amelyet mind a reformátusok, mind az evangélikusok elfogadnak, beleértve azokat a témákat is, amelyek korábban a szakadás okai voltak: Jézus Krisztus emberi és isteni természetét, az úrvacsorát és a predestináció tanítását. Ezzel teremtődött meg az alap az egyházi közösség kinyilvánításához, az úrvacsorai és szószékközösséghez. (A Leuenbergi Konkordia szövege magyarul a www.leuenberg.eu oldalon, németül pedig az evangélikus énekeskönyvben 811-es szám alatt kivonatolva olvasható.)

Azonban az egyházi közösség története 1973-ban nem véget ért, hanem épp ekkor kezdődött el. Mára 107 egyház írta alá a Konkordiat, s 1997-től az európai methodista egyházak is tagjai a közösségnek. A tagegyházak száma csökkenő tendenciát mutat, mivel - részben épp a megállapodásnak is köszönhetően – egyházak unióra lépnek egymással. Ez történt a közelmúltban Hollandiában, Franciaországban és több helyütt Németországban. Érdekes, hogy bár a Leuenbergi Egyházközösség ma az Európai Protestáns Egyházak Közössége (Gemeinschaft Evangelischer Kirchen in Europa, GEKE) nevet használja, mégis vannak Európán kívüli tagegyházai. Közép- és Dél-Amerikában még mindig léteznek olyan német kivándorlók által alapított egyházak, amelyek továbbra

is őrzik európai identitásukat egyházi, teológia értelemben is. Ennek köszönhető, hogy a legújabban csatlakozott egyház az Ecuadori Lutheránus Egyház.

Istentiszteleti közösség: gazdagodás a sokféleség által

Az egyházi közösség a mindennapokban több szinten valósul meg. A gyülekezeti tagok által észrevehető szint a közös ünneplés lehetősége. Amikor katolikusokkal közös ökumenikus istentiszteletet tartunk, akkor az igei liturgiára szorítkozunk. Református és methodista testvéreinkkel – például reformáció ünnepén, de máskor is – úrvacsorás istentiszteletet is tarthatunk. Magyarországon több példa van arra is, hogy református-evangélikus lelkészházaspárok a leuenbergi konkordianak köszönhetően nem két különböző felekezetben szolgálnak, hanem együtt az egyik felekezetben. Ausztriában pedig még szorosabb megvalósulását látjuk a protestáns felekezetek közötti együttműködésnek.

Az istentiszteleti közösség szép példáját élhettük meg a GEKE 2012 szeptemberében tartott nagygyűlésén. Nemcsak az istentiszteletek felépítésében ismerhettünk meg a sajátunktól eltérő szokásokat. Az imádságok szövege és azok stílusa is arról tanúskodtak, hogy a különböző országokban, nyelveken, felekezetekben sokféle kegyesség, teológiai látásmód megtalálható, s hogy ezek együtt imádkozásával hitünk is új színeket kaphat, gazdagodhat. Az egyházi közösség tehát nem jelenti azt, hogy a tagegyházak egy közös edénybe öntik szokásaikat, amelyet aztán simára kevernek és végül mindenki egy számára idegen keveréket kap.

Ellenkezőleg: minden egyház továbbra is a maga módján szolgálja Istent imádsággal és énekkel, de ezzel együtt elismeri és örömmel fogadja, hogy ebben az Isten-dicsőítésben nincs egyedül. S hogy a közös éneklés ne csak szép gondolat legyen, 2006-ban megjelent a GEKE kiadásában egy európai többnyelvű énekeskönyv, a Colours of Grace – benne 157 több országban, egyházban ismert és szeretett énekkel, mindegyik minimum két, de sokszor 5-6 nyelven énekelhető.

Úton a közös teológiai álláspont felé

A GEKE céljai között kiemelkedő helyet foglal el a teológiai párbeszéd folytatása. Bár az alapokat a Konkordia már tisztázta, de továbbra is vannak témák, amelyekben a nagyobb egységre törekszik a közösség. Az elmúlt években ilyen volt a Biblia és a hitvallási iratok értelmezése, valamint az ordináció, az egyházi hivatal és a püspöki-egyházvezetői tiszttel kapcsolatos gyakorlat és elmélet. Nem minden kérdésben lehet konszenzust találni, de a párbeszéd során az egyes egyházak megismerik a többiek pozícióját, amely az önértelmezésben is segítséget nyújt, hosszú távon pedig közelebb visz az tanításbeli egységhez is.

A következő évek kiemelkedő témája maga az egyházközösség lesz – ez egyben annak is a jele, hogy a közösség új szintre lépett: az alapvető teológiai kérdésekben sikerült az évek során megközelítően közös véleményt találni a tagegyházaknak. Most már az a kérdés, milyen hatással van ez az egyházak belső életére? Kötelező érvényűek a közösen megfogalmazott teológiai vélemények? Mit jelent az egyházközösség konkrét megvalósulására nézve, hogy bár egymás ordinációját a tagegyházak elfogadják, ugyanakkor bizonyos egyházakban még mindig nem

állhatnak nők lelkészi szolgálatba? A következő öt-hat évben ezzel és más hasonló kérdésekkel kell szembenéznie a GEKE egyházainak.

Európa protestáns hangja

Az Európai Unió megalakulása új kihívás elé állította az egyházakat. Ha azt akarjuk, hogy a kereszténység, az egyházak véleménye szerepet játsszon az európai politikában és döntéshozásban, akkor egységesen kell fellépni, közös véleményt kell megfogalmazni. Hamar kiderült, hogy amíg a katolikus egyház struktúrájából és önértelmezéséből egyenesen következik, hogy van egy hivatalos vélemény, addig a protestánsokra inkább az álláspontok pluralitása jellemző. Kézenfekvő volt, hogy amennyiben közös protestáns véleményt kell megfogalmazni pl. szociáletikai, gazdaságetikai kérdésekben, akkor erre a GEKE az egyetlen lehetséges – mert a legtöbb európai protestáns egyházat egyesítő – fórum.

Ezen a területen az elmúlt évek legnagyobb sikere kétségtelenül a „Leben hat seine Zeit, Sterben hat seine Zeit“ című kiadvány, amelynek témája az élet végével kapcsolatos etikai kérdések. Életközeli és empatikus módon veszi sorra mindazokat a szempontokat, amelyek segítenek az egyes egyházaknak megfogalmazni saját tanításukat ebben a sokat vitatott kérdésben. Nemcsak egyházi fenntartású kórházak és idősotthonok, diakóniai intézmények mutatnak érdeklődést a könyv iránt. Ez is mutatja, hogy szükség van rá, hogy aktuális, a mindennapi életet érintő kérdésekben az egyházak megfogalmazzák közös véleményüket.

Ugyan a gazdasági válság első ránézésre nem az egyházak asztala, de ezzel kapcsolatban is fontos volt megfogalmazni, hogy éppen válsághelyzetekben nem szabad elfeledkezni a gyengébbekkel szemben a keresztény szolidaritásról. Így született 2012 szeptemberében a „Frei für die Zukunft – Verantwortung für Europa“ című GEKE-állásfoglalás.

Az egyházi közösség 40 éve tehát dinamikusan, sok munkával telt és valódi előrelépéseket hozott, még ha a gyülekezetek keveset is tudnak erről. A következő évek egyik feladata épp az lesz, hogy minél többen rácsodálkozzanak és megélik a gyülekezeti mindennapi életben is: „Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek! Olyan ez, mint mikor a drága olaj a fejről lecsordul a szakállra, Áron szakállára, amely leér köntöse galléjára. Olyan, mint a Hermón harmatja, amely leszáll a Sion hegyére. Csak oda küld az ÚR áldást és életet mindenkor.“ (133. Zsoltár)

Dávid Adél

A kereszténység és a keresztények Szíriában

A Nyitott ajtók (Opendoors) szervezet legutóbbi felmérése szerint (www.weltverfolgungsindex.de; www.opendoors.org) az elmúlt esztendőben kb. 100 millió keresztényt üldöztek hitéért, vallási meggyőződéséért. Ezt a listát már évek óta Észak-Korea vezeti, a jelenleg polgárháború súlytotta Szíria az elmúlt egy év alatt a 36. helyről a 11. helyre „lépett előre”. Cikkünk a szíriai kereszténység múltját és jelenét mutatja be. Elénk helyez egy olyan helyzetet, ahol a keresztények nemcsak a polgárháború miatt vannak bizonytalan és nehéz helyzetben.

Waseem Haddad teológus, jelenleg vallástudományi témájú doktori munkáját írja a Bécsi Egyetem Evangélikus Teológiai Fakultásán. Szíriából származik, teológiai tanulmányait a libanoni Balamand Egyetemen végezte, majd az antiochiai ortodox patriarchátus mukatársaként Damaszkuszban dolgozik. Innen kerül a németországi Erlangenbe, ahol evangélikus teológusi diplomát szerez.

A vallási sokszínűség a Közel-Kelet társadalmának egyik legfőbb ismertetőjegye. Nem csoda, hiszen ez a régió volt a három monoteisztikus vallás, a zsidóság, a kereszténység és az iszlám bölcsője. Ahogy Jeruzsálemmel Palesztina, úgy a mai Szíria valamint északi török határterületei, kezdetek óta a kereszténység legősibb területei közé tartoztak.

Szíria fővárosában, Damaszkuszban sok történelmi emlék tanúskodik a keresztény múlttól, nem utolsósorban az óváros központjában található hatalmas Omajjád-Mecset, melynek szintén keresztényen előtörténete van.

Damaszkusz közelében vált a tarzuszi Saulból Pál és így lett Saul damaszkuszi megtérése Anániás házában (Apostolok Cselekedetei 9) a város keresztény közösségének előfeltétele. Az Egyenes út (via recta), melyen – a bibliai elbeszélés alapján – Pál Damaszkuszba majd Anániás házába ért, a mai napig keresztülszeli az óvárost, és az Anániás házát jelző templom utcájához vezet.

Antiochia

A ma Törökországhoz tartozó Antakiya, eredeti nevén Antiochia (melyet Szíria a mai napig nem ismer el török területként) az egykor – szintén Szíriának nevezett – római provincia fővárosa és egyben a hellén kultúra egyik fő központja volt. A város, Damaszkuszhoz hasonlóan már az első század közepétől rendelkezett keresztény közösséggel és Pál apostol legfőbb támpontjaként szolgált missziói útjai során. Az Apostolok Cselekedetei 11,26 arról is beszámol, hogy ebben városban nevezték a tanítványokat először „keresztényeknek”.

Egyes kutatók szerint a Selyemút mentén fekvő város már Jézus idejében félmillió lakossal rendelkezett.

Nagyságában, gazdasági és kulturális jelentőségében, csak Róma és Alexandria (Egyiptomban) múlta felül. Itt használták először a „Christos” megnevezést, itt tekintettek először „megváltásszimbólumként” a keresztre és a keresztények imaháza itt kapta először a „kyriakon” elnevezést, melyből a német „Kirche” szó is származik. (Kyriakon jelentése: „az Úr háza”).

Antiochiai Patriarchátus

A római-bizánci nagybirodalom közigazgatási szervezetének megszilárdulásával egyidőben, az 5. század közepétől az egyházi közigazgatás is kiépült, melytől „főpüspökségre” (patriarchátusra) osztotta fel a keresztény területeket. Róma, Konstantinápoly és Alexandria után Antiochia is patriarchátusi rangra emelkedett, időben megelőzve Jeruzsálemet.

Az antiochiai patriarchátus hatásköre az „Oriens” elnevezésű egyházigazgatási területre terjedt ki mely a mai Szíria teljes egészét is magában foglalta.

Az egykori antiochiai patriarchátus területén ma öt különböző keresztény felekezet patriarchátusa található, melyek neveiben mindmáig megtalálható a közös eredetet jelző „antiochiai patriarchátus” elnevezés:

- Antiochiai Görög-ortodox Patriarchátus
- Antiochiai Szír-ortodox Patriarchátus
- Antiochiai Görög-katolikus Patriarchátusa
- Antiochiai Szír-katolikus Patriarchátusa
- Antiochiai Maronita Patriarchátus

Az első három patriarchátus egyházfőjének székhelye Damaszkusz, a szír-katolikus patriarchátusé Beirut (Libanon), a maronita patriarchátus központja pedig Beirut közelében Bkerké-ben található.

Maalula és az arám dialektus

Damaszkusztól nem messze található a Maalula nevű város. Maalula nagyrészt keresztyén lakói az arám nyelv egy dialektusát beszélik, mely nagy hasonlóságot mutat Jézus anyanyelvével, az arámmal.

Felekezeti sokszínűség

A hivatalos népszámlálási adatok szerint 2004-ben Szíria 18 millió lakost számlált, 2008-ban ez a szám már 20 millióra növekedett. Vallási összetétel szerint a lakosság 75%-a az iszlám szunnita irányához, 12%-ban az alavita irányához tartozik. A keresztyének, felekezeti sokszínűségükben az összlakosság mintegy 10 %-át alkotják.

Közel-Keleten a keresztyénség sokszínűségéről tizenegy keresztyén egyház tanúskodik, melyek között a protestánsok egy egyháznak számítanak. Ez a keresztyén sokszínűség ugyanakkor hátrányt jelent az egyre erősödő iszlámmal szemben, ahol a keresztyéneknek egy egyházként kellene az egy Úrról bizonyosságot tenniük...

A keresztyén egyházak Szíriában egymás között jó kapcsolatokat ápolnak és a mozlimokkal szemben is legfőbb törekvésüknek a párbeszéd folytatása számít. Sok keresztyén meggyőződése az, hogy az iszlámmal való hosszas (mintegy 7 évszázados) együttélés, a keresztyének vezető szerepe az arab kultúra kiépítésében valamint a közös nyelv (az arab) felbecsülhetetlen lehetőséget hordoz magában a két vallás kölcsönös megértéséhez.

Más arab országok keresztyéneihez képest a szíriai keresztyénség jobb helyzetben volt: vallását viszonylag szabadon gyakorolhatta, templomai és oktatási intézményei kiépítésében többnyire nem volt akadályozva. A keresztyének Szíriában önmagukat „arab keresztyének”-nek tekintik, akik jelentősen hozzájárultak Szíria politikai és kulturális fejlődéséhez, és szigorúan elutasítják az arab jelző (Arabertum) iszlámmal történő azonosítását.

Jelenleg 11 elismert keresztyén egyház működik Szíriában: Görög-orthodox egyház, Örmény-apostoli egyház, Szír-ortodox egyház, Apostoli egyház, Görög-katolikus (melkita) egyház, Maronita egyház, Szír-katolikus egyház, Örmény-katolikus egyház, Káldeus-katolikus egyház, Római-katolikus egyház, Szíriai- és Libanoni Nemzeti Evangélikus Zsinat.

Keresztyénség ma

A 2011 márciusában kezdődő politikai válsággal, mely hónapok alatt polgárháborúvá vált, Szíria egyszer és mindenkorra megváltozott. Bár szervezett vagy rendszeres keresztyénüldözésről mindeddig nem beszélhetünk, sok keresztyén mégsem érzi magát többé biztonságban Szíriában. Az elmúlt hónapok alatt keresztyének igen nagy számú kivándorlása figyelhető meg olyan területekről is, melyek még stabilnak számítanak.

A kisebbségek különösen bizonytalanul érzik magukat zavaros kimenetelű helyzetekben, a politikai rendszer instabilitása, a jövő kiszámíthatatlansága idején. A szíriai felkelés is sok átalakuláson ment keresztül ebben az időszakban. Az a mozgalom, amely kezdetben a szabadságért és demokráciáért küzdött, egyre inkább „iszlám-arcúvá” vált. Sok dzsihadista (iszlám harcosok) érkezett külföldről, hogy Szíriában harcoljon, de nem a diktátor bukásáért, hanem elsősorban egy iszlám állam létrehozásáért. Ennek következtében a vallási, felekezeti feszültség az ország egyes területein nagyon kiéleződött. Fennáll annak a veszélye, hogy ez a krízis, amely politikai krízis volt, vallási krízissé alakul és a szunniták és siíták közötti ádáz vallásháborúhoz vezet. A keresztyének ebben az esetben még inkább menekülni fognak az országból, mert egy ilyen fegyveres harcban nem lépnek bele. A szíriai keresztyének előtt az iraki keresztyének sorsa lebeg, és pontosan tudják, hogy a polgárháborúk legnagyobb vesztesei mindig a kisebbségek.

A keresztyének között egyfajta bizalmatlanság uralkodik a polgárháború kimenetelét illetően: vajon nem lesz-e a politikai iszlám vagy esetleg a szélsőséges iszlamizmus úrrá a régióban? Ha Szíriában és a Közel-Kelet többi országában nem sikerül egy demokratikus rendszerű polgári társadalom kiépítése; ha a valódi egyenjogúság – mely vallási, politikai és etnikai hovatartozás figyelembe vétele nélkül mindenkire egyformán kiterjed – nem nyer teret, mindez végzetes következményekkel járna a közel-keleti keresztyénségre nézve. Nem csak teológia-történeti hanem vallás- és kultúrtudományi szempontból is elmondható, hogy keresztyénei nélkül a Közel-Kelet sokkal szegényebb lenne...

Waseem Haddad

Ökumenikus istentisztelet Grazban

2013. január 20-án Grazban a Heilandskirche evangélikus templomába sokan megérkeztek az ökumenikus istentiszteletre. Lázás készülődés folyt a gyülekezeti teremben az ünnep méltó megünneplésére; a kórus az egyik sarokban próbált, többen lelkesen készítették elő az istentiszteletet követő agapét, az orgona hangja is behallatszott, a felolvasók és a lelkészek még egyszer átbeszélték a liturgiát, az istentiszteleti lapok is a helyükre kerültek. A liturgia, amelyet ebben az évben indiai keresztények állítottak össze, megszólította a kirekesztés, az elnyomás, a megosztottság témáit és felhívta figyelmünket keresztény emberi felelősségünkre és lehetőségeinkre.

Mag. Molnár Ottó prelátus prédikációjában a kánai menyegző alapján a kereszténység örömről, Jézus és az egyház viszonyáról és a meghívott Jézusban kapott lehetőségekről beszélt. A liturgiát *Dr. Solymár Mónika* evangélikus lelkész végezte, közreműködtek katolikus és protestáns felolvasók egyaránt. Örömmel hallgattuk *Szeitl Zita* orgonista, *Csonka Vince* csellóművész játékát, *Hámori Szabolcs* operaénekest valamint a kórus énekét, *Szádeczky-Kardoss Géza* vezetésével.

Ökumenikus istentisztelet Bécsben

Idén a katolikus gyülekezet adott otthont az ökumenikus istentiszteletnek, melyet 2013. február 10-én vasárnap délután tartottak Bécsben az evangélikus és a református gyülekezet részvételével. *Szemerei János*, a Nyugati-Dunántúli Evangélikus Egyházkerület püspöke érkezett ígét hirdetni. *Simon Ferenc* esperes a Bécsi Magyar Katolikus Egyházközséget, az Ausztriai Magyar Evangélikus Gyülekezetet *Dr. Solymár Mónika*, a Református Lelkigondozó Szolgálatot *Karvansky Mónika* képviselte.

Az ünnepség *Gulyás Máté* és *Péter Máté* különleges dobjátékával kezdődött, majd a Liszt Ferenc kórus éneke után Simon Ferenc köszöntötte a híveket. Az invocáció Rabindranath Tagore indiai költőt idézte, ezután a Bhajan, vagyis egy énekelt imádság

következett, melyet a egyházak képviselői felváltva olvastak fel, a hívek pedig „Milyen szép és gyönyörűsége, amikor a testvérek egységben vannak!” felkiáltással válaszoltak.

Az istentisztelet a keresztények egységéért mondott közös imádkozásban és az elnyomás alatt élő indiai dalit közösségekkel való szolidaritás jegyében telt. A dobpergés is a velük való közösségvállalást fejezte ki. Az igeliturgia a dalit közösségből származó Sára Digal rendíthetetlen és bátor tanúságtételéről szólt. Az evangélium (Lk 24,13-35) felolvasását követően Szemerei János evangélikus püspök igehirdetését hallhatta a gyülekezet, mely az evangéliumhoz kapcsolódva - miszerint harmadnapra Jézust az asszonyok nem találták a sírban - legemberibb érzésünkről a gyászról beszélt, amely felekezeten túl összeköt bennünket. Ugyanígy a mellénk szegődő Jézus és a megváltás tapasztalata is közös, ökumenikus tapasztalatunk.

A közbenjáró imádság után a Miatyánkot mondták el közösen a hívek. Ezután Karvansky Mónika meghívta a gyülekezeteket a nyár folyamán az református gyülekezetben tartandó ökumenikus alkalomra. Végezetül felcsendült a magyar és a székely himnusz, majd a Liszt Ferenc kórus záróéneke alatt kivonultak az egyházfők. Az istentiszteletet agapé követett, ahol a sok finomság mellett alkalom nyílt személyes beszélgetésekre is.

Minden évben január hó második felében tartják az imahetet a Krisztus-hívők egységéért. A 2013-as ökumenikus istentisztelet az indiai dalit keresztények elemeire - dobolás, a bhajan és a tanúságtétel - épült. Az ökumenében Krisztus akarata szerint imádkozunk a keresztény egyház egységéért. Emlékezzünk Jézus szavaira: „Aki az Isten akaratát cselekszi, az az én fivérem, nővérem és az én anyám” (Mt 3,35). Kérjünk erőt és szeretetet a köztünk lévő megosztottság lebontásához, hogy Krisztusban újra egyesülhessünk.

Andorka Hanna

Absender: P.b.b.
Ungarisch-Evangelische Gemeinde
AB in Österreich
A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15
Gefördert aus Mitteln der
Volksgruppenförderung.
Erscheinungsort: Wien
Verlagspostamt: A-1060 Wien
Zul.Nr.: GZ 02Z031072 M

Medieninhaber und Herausgeber: Ungarisch-Evangelische Gemeinde A.B. in Österreich, A-1060 Wien, Capistrangasse 2/15.
 Lelkési hivatal telefonszáma: +43/650/58 777 12, Home page: www.evang-ungarisch.at E-mail: evang-ungarisch@aon.at
 Bankverbindung: Bank Austria, A-1011 Wien, Schottengasse 6.
 BLZ 12000. Konto Nr. 00290419100. IBAN: AT701100000290419100; SWIFT (BIC): BKAUATWW
 Redaktion: Dr. Solymár Mónika, Tóth Géza

Töbnyelvűség – belső gazdagodás

Az Európai Protestáns Magyar Szabadegyetem 2013-as évi Akadémiai Napjai

A bázeli székhelyű *Európai Protestáns Magyar Szabadegyetem 2013. május 6-11. között Elzászban*, a liebfrauenbergi evangélikus tanulmányi központban tartja idei *Akadémiai Napjait*. A konferencia témáját: *Töbnyelvűség – belső gazdagodás*, a helyszín, a kétnyelvű Elzász is kínálja.

A határon túli területeken a többségi nyelv – kisebbségi nyelv dimenzióban merül el a töbnyelvűség problematikája. Magyarországon általában inkább a világnyelvek megtanulásában jelentkező hiányosságok aggasztóak. Közhelyszerűen megfogalmazódik az állítás, hogy a magyarok, úgy általában, nehezen tanulnak nyelveket. Ha kutatási adatokat vizsgálunk, már nyilvánvaló, hogy ebben a kérdésben is nagyok a társadalmi különbségek.

Magyarországon csakúgy, mint a kisebbségben élő magyarság körében, a jó anyagi háttérrel rendelkező családok igyekeznek biztosítani, hogy gyermekeik mind a világnyelveket, mind a többségi nyelvet megtanulva a legjobb lehetőséghez jussanak szellemi és anyagi felemelkedésükhöz. Mégis, a szomszédállamokban a magyar tannyelvű gimnáziumok tanulóinak egy része nem tanulja meg a többségi nyelvet a sikeres érettségihez szükséges szinten. Vizsgálatra szorul a kérdés: veszélyezteti-e a magyar identitást a többségi államnyelv elsajátítása? Nem az szolgálja-e jobban a magyar nemzetiség megmaradását szülőföldjén, ha nyelvi téren is kiállja a versenyt a többséghez tartozókkal? Másrészt a magyarországi viszonyokat nézve, vajon nem akadályozza-e a magyarok külföldi érvényesülésének, kedvező „imázsának” az idegen nyelv(ek) tudásának hiánya? És általában jelent-e belső gazdagodást, szellemi gyarapodást az egyénnek, ha több nyelven beszél?

Az Akadémiai Napok szervezői e kérdésre már válaszoltak azzal, hogy a „töbnyelvűség” mellé a címben a „belső gazdagodást” illesztették. Ugyanakkor ahhoz,

hogy a töbnyelvűség ne nyelvtörvényeket, tiltásokat, erőszakos nyelvi asszimilációt jelentsen, félelemmentes gondolkodásra, szabad eszmecserére, és mindenekelőtt a másik (anyanyelve) iránti kíváncsiságra és tiszteletre van szükség. Ebben a légkörben készülünk a sokhelyt fájdalmasan nélkülözött, civilizált *dialogusra*, ami nélkül nincs élő, működő demokrácia. Fontosnak tartjuk a *különböző nézeteket vallók közti párbeszédet*, amire találkozóinkon, bármily csekély is legyen azok hatása, alkalmat akarunk adni.

E kérdésekkel való foglalkozás, s a kétnyelvű Elzász viszonyainak megismerése mellett szokás szerint reggeli áhítatok, irodalmi és zenei esték, ökumenikus istentisztelet és strasbourggi kirándulás gazdagítják tanulmányi hetünket, amelyre szeretettel hívjuk érdeklődő, a magyarság sorsáért, felemelkedéséért felelősséget érző barátainkat, testvéreinket.

Érdeklődés, jelentkezés (március 5-ig): Haraszi Dóra, Oltalom Szeretetszolgálat, H-4400 Nyíregyháza, Kassa köz 3. Telefon: +36 42 500 946, E-mail: oltalom@lutheran.hu. Az Európai Magyar Protestáns Szabadegyetem honlapja: www.epmsz.org

